

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat hóra . . . 5 kor. — fill.

Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közléséért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. ázetendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azon túl minden szó 2 fillérével számítottatik.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk fűszeköltésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

A tisztviselők fizetésrendezése.

Az állami tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslat benyújtását jeleztük mult számunkban, most egy két megjegyzést akarunk reá vonatkozólag tenni, a mely a kisebb tisztviselők érdekét érinti. Hogy mily nagy szükség volt erre, felesleges hangoztatnunk. Az állam, mely lelkiismeretes, pontos munkát kíván hivatalnokaitól, kik nagy részben fizetésükkel arányban nem álló felelősséget hordoznak vállalkon, csak kötelességét teljesíti, midőn módot nyújt nekik a folyton fokozódó drágaság közepette a megélhetésre.

És valóban elérkezett az ideje annak, hogy immár egyszer dülőre jusson a rosszul dotált hivatalnokok sorsa. Ha méltányos, igazságos, sőt jogos kívánságról van szó, akkor az állami tisztviselők kérelme minden tekintetben teljesítésre, keresztülvitelre való dolog volt. Főlölesleges hangoztatnunk, hogy minő kiváló, fontos, nagy figyelmet igénylő szerepet töltenek be a bürokraták az állam gépezetében.

Ha fölületesen, lelkiismeretlenül hányaveti módon végeznék feladatukat, a kerék nem fordulna akadálytalanul; megbicsaklanék, zökkennék egyet-egyet a munkakedv hijján végzett, kétségbeesett dolog közben; inogna roskadozna az egész adminisztráció. Ha tehát — ami mód fölötte szükséges — rendes ügymenetelt óhajtunk elérni, azaz korrekt, czéltudatos, kötelességszerű munkát várunk az állam hivatalnokaitól, adjuk meg nekik, ami nekik dukál, vegyük le vállalkról a nehéz terheket, enyhítsük súlyos gondjaikat, tegyük lehetővé, hogy ugy jelenhessenek meg a társadalomban, mint a hogy hivatásukból eredőleg elvárják tőlük. Ha némileg elsimitjük homlokukról a gondterhes redőket, ha kedvezőtlen viszonyaikon valamelyest ja-

vitunk, akkor nem veszítik el a tisztviselők energiájukat, hanem a szokott és intelligenciájuktól megkivántató munka szeretettel töltik be helyeiket.

A kormány nem zárkozhatott el az általános, nagyszabású mozgalom elől. Az államnak meg kellett hoznia azt az áldozatot, hogy hivatalnokait megfelelően honorálja felelősség teljes, fáradságos munkájokért. A mintegy tizenhatszáz millió koronára rugó összeg nincs kidobva az államkasszából, mert valóban humánus, érdemes ügyre van fordítva. Tagadhatlan, hogy erengeteg pénzmennyiséget nem viseli el az állampénztár minden nagyobb rázkódás nélkül, nagyon is érthető a tekintélyes summa hiánya, de ha tekintetbe vesszük azt a körülményt, hogy nálunk minő hiábavaló, fölölesleges dolgokra pazarolnak milliókat, nem sajnáljuk ezt a kiadást, melyről tudjuk, hogy jó helyre jut.

A törvényjavaslatához általában kevés szavunk van. Részleteiben azonban több kifogásolni dolgot találunk s a mely ellen már is általános mozgalom észlelhető az ország minden részében. A fizetési osztályok egész a hatodikig még ugy a hogy rendezve vannak. A kisebb hivatalnokok helyzetén azonban nem sokat fog lendíteni az új javaslat, itt bizony még tulságos szerény lesz a fizetés. A VII. VIII. osztály fizetési illetményei is túrhathó módon rendezetnek, de itt hiányzik az összekötő kapocs, a fokozatosság. Ugyanis a javaslat 48 §-a szerint a törvényszéki és járásbírák, ügyészek ³/₁₀ része a VII. osztályba lesz sorozva, de hogy oda miként jutnak, arról nem intézkedik, mert a javaslat a fokozatos előléptetésről nem szól. E miatt már is több felszólalás történt.

Még rosszabb az utolsó három osztály helyzete, hol pl. a IX. osztályban a legmagasabb fizetés lakbérrel együtt 4000 korona. De hogy itt is mikor lépnek elő, azt könnyen kiszá-

mithatjuk, ha elgondoljuk, hogy 4—5 év telik bele, míg egyik fokozatból a másikba jut elő. S ezen osztályba sorozott tisztviselők legnagyobb része csak körülbelül a 12. év letelte után megy a VIII. osztályba.

Hibáztatják sokan a javaslatban, hogy nincs kellő tekintettel a kvalifikációra. E részben tehát a javaslat módosítást igényel. Az ország minden részében szaktestületek, ügyvédi kamarák, bírák stb. oly sok propeccióval állottak s állanak elő, hogy lehetetlen, miszerint azokat a kormány figyelemre ne méltassa. S reméljük, hogy ezeket a módosításokat a parlament le fogja szűrni méltányossak retortáján s módot fog találni arra nézve, hogy a javaslat olyan formában kerüljön elfogadásra, mely tisztviselőink személyes érdekeit is mélytányolva, megkönnyíti neki a kenyérkeresés lelket és testet emésztő, fáradságos munkáját.

Fejezet a szeretetről.

A szellemnek van saját törvénye, a mely elveken és bizonyítékokon alapszik. Egészen más a szívek törvénye. Az által, hogy a szeretet indokait taglaljuk, még nem bizonyítjuk azt, hogy szeretni kell minket; ez nevetéses is volna. Krisztus és Pál apostol is sokkal inkább követtek a szív, vagyis a szeretet törvényét, mint a szellemét.

És miért tették ők azt? Azért mert nem a tanítás, az oktatás, hanem a felbuzdítás, fölemegetés, a lelkesítés volt a főczéljuk. A szívhez appelláltak, szóltak ők inkább mint az észhez.

A szeretet az élet fája, a résztvevő angyal, kit maga az isteni örök szeretet az elvesztett paradicsomból az élet pusztájába átültetett.

Megszépiíti létünket; nélküle szegény megvetendő és nyomorult volna az ember; nélküle egyedül élne s elhagyatva a társadalmi élet bármily kötelekei daczára.

Semmi se mienk, semmi sincsen hatalmunkban, csak a szeretet. Ez az egyedüli

kincsünk, összes vagyonunk s egyedül az bizonyítja, vajjon jó-e vagy pedig rossz az ember.

Nem számít, nem gondolkodik, de mer; akár azután boldoggá teszi a hűség, akár pedig megfojtja az árulás. Csak reménytelenül nem akar maradni; kívánja másnak a szívét s éppen ebben van az ő menyországa.

A nő természetessége a világon a legnagyobb vonzerő. Egyedül ez képes ébreszteni a viszontszerelmet, egyéb semmi. Azt pedig, hogy valakit szeretünk igen nehéz eltitkolni. Az illető érdeklődését, bárhogyan is törekedjék azt elrejtetni. Azért nincsen valami végtetésesebb, sőt megsemmisítőbb a nő egész életére, mint az, ha életének legfontosabb dolgában, t. i. a szerelem dolgában, letér a természetesség útjáról. De legveszedelmesebb az, ha furfanggal s mesterkedéssel iparkodik szerelmet ébreszteni maga iránt.

Ez bizony csak álszerelm volt. Igaz ugyan, hogy könnyű olyan férfit kapni, a ki az ilyen nő mesterkedését, illetőleg ámitását át nem látva, ezeket őszinte szívnyilatkozatnak veszi és odaadja magát. De micsoda biztosítéka lesz azután az illető nőnek arra nézve, hogy az így beugrott, illetőleg beugratott férfi őt a maga valósága szerint, igazán szereti is. És milyen borzasztó kijózanodása lehet majd ennek a férfinak akkor, ha egyszer meggyőződik arról, hogy a nő minden egyéb, csak nem az, a kinek mutatta magát s hogy eljárása csak furfang volt és ügyesen fűzött ámitás.

Hányszor halljuk, látjuk az életben, hogy a nő a férj elhidegüléséről panaszkodik és nem tudja annak igazi okát kitalálni.

Pedig háj komolyan s lelkiismeretesen vizsgálná a dolgot: megtalálná a nagy baj okát; megtalálná abban, hogy az ő nem őszinte eljárás, mesterkedése, ámitása, okozta a válságos, szerencsétlen helyzetet egy szent dologban: a szív érzelmei s a szerelem dolgában!

A hozzá értő emberek mondják, hogy a szerelem csak így lehet tartós boldog, ha lelki rokonságon, főleg pedig bizalmon alapul.

TÁRCSA.

A daczosak.

Alkalmi vigjáték egy felvonásban. A lévai kath. kör. 1903. febr. 1-én tartott farsangi estélyére, írta; Ömlengő.

Személyek:

Özv. Ujvári Gáborné	— —	Ghimessy Juliska
Klárka)	leányai	— —
Sárika)	— —	Benyó Jolán
— —	— —	Alt Ella
Lenke	himző nőven.	— —
Emma	dékek özv.	— —
Olga	Ujvárinénál	— —
Bella	— —	Pigler Katicza

Kati, szakácsné és szolgáló egy személyben Nagy Mariska. Történik; özv Ujvári Gáborné lakásán. Idő ma.

(Színhely: Közönségesen butorozott szoba közép és oldalajtóval. Közepén himző gép és kis varró asztal. Jobbra egy szekrény, a háttérben balra egy fogas női ruhákkal és női kalapokkal, kendőkkel stb. Szintén a háttérben egy hosszú egyszerű asztal.)

Első jelenet.

(Lenke, Emma, Olga és Bella a terembe haladnak és kijelölt helyeiken helyet foglalva himeznek.)

Lenke: Lányok én azt tartom, nekünk ma nem is kellett volna ide jönni s dolgozni késő estig, mikor mások mulatnak, hiszen ma a kath. kör báljába készül mindenki.

Emma: Persze, ott lesz az egész város, csak mi nem lehetünk ott.

Olga: Mégis csak kegyetlen ez a mi néni, hogy bennünket nem akar elbocsátani,

Bella: Mi is kaptunk meghívót s engem az idén is elvitt volna a mama, ha a néni adott volna szabadságot, de könyörgött neki, hogy csak engedjen el ma estére is, mert nagy szüksége van rá.

Lenke: Az én mamámnak azt mondta, nagyon sürgős a dolog, mert Barmoskéndi holnapután meglesz az esküvő s akkorra készen kell lennünk minden menyasszonyi kelengyével.

Emma: Ugyan — kérlek beneteket — mi közünk nekünk más menyasszony ruhához, mikor mi magunk akarunk bálba menni . . . Ha felválalta, hát készítse el maga.

Olga: Azt mondja: sürgős, siessünk: de azért ő most se dolgozik. Láttátok, hogy ültözködik, bizonyosan ma is oda lesz késő estig.

Bella: (Édes visszaemlékezéssel.) Hej, pedig de jól mulattunk a kör estélyén a mult évben is! . . . Én egyszer sem maradtam tánczos nélkül . . . Ez lesz bizonyosan a legjobb multság az ideai farsangon is . . .

Lenke: Persze, hogy ez lesz. Hiszen még világposta is közlekedik. Hej, csak én ott lehetnék, én kapnám a legtöbb lapot!

Bella: No azt ugyan egész biztosan nem mondhatod, mert arra többen is pályáztunk volna . . .

Emma: Csitt!!! . . . Hallom jönni a nénit!

Olga: Többen jönnek, valószínű a lányait is hozza.

Lenke: Persze, hogy hozza. Azokkal akar ránk felügyeltetni, hogy szorgalmasan dolgozzunk. No csak hozza, majd vigyázzunk mi azokra is!

Második jelenet.

(Előbbiek s Ujváriné leányaival régi divatu kimenő ruhában fekete fátyolos kalappal, félujas szövet kezttyűvel, kezében avultas esernyővel, Klárka és Sárika leányai előtte jönnek, kezökben mindketten nyitott könyvet tartanak s abból halk hangon tanulva olvasnak.)

Ujváriné: It tartózkodjatok ti is gyermekeim! Minek fűtenék a másik szobában is, mikor olyan drága a szén, még az előbbi hozatalt is csak a mult héten tudtam kifizetni. Foglaltok helyet (Leülnek) és tanuljatok szorgalmasan, készítsétek el a házi feladványokat is . . . (Sárikához) Sárikám nem szeretném, ha husvétkor is három elégségest hoznál haza, mert év végére könnyen meg is buklatol s elveszitheted az ösztöndíjat, én pedig a magam erejéből tudom, hogy nem bírlak iskoláztatni.

Sárika: Ugyan anya, mondtam már, hogy nem én vagyok a hibás! A mult időszakban a tiszt. Nővér a németből is a legnehezebb részt kérdezte tőlem, a számtanból pedig akkor feleltem, mikor nem is voltam a magyarázaton.

Ujváriné: Igen, mindig a tanítók a hibásak, ha ti nem tudjátok a leczkét! Talvaly, mikor a III.-ik polgáriba jártál, sohasem panaszkodtál, mert mindig rendesen

elkészültél, de egy idő óta kezdted magadat elhanyagolni. Nem tudom mi történt veled, mintha kicséréltek volna.

Klárka: Hej, ha én a képezdében is rendes tanuló lehetnék, tudom tiszta kitűnő lenne a képesitésem is. De így nekem kétszer olyan nehéz, mert meg kell tanulnom azt is, a mit a rendes tanulók kihagynak. Csak legyen nyugodt a mama, ha megtanulom a nevelést, majd kikérdezem Sárikát is.

Ujváriné: (A leányokhoz fordulva.) Hát nektek lányok, hogy megy a dolog? Te Lenke mennyire haladtál már a törülközőkkel?

Lenke: (Durczásan lenézve.) Már egészen elszibbadt a karom s kétszer is megszurtam az ujjamat!

Ujváriné: Ab, hogy is ne! Egy fiatal leánynak nem szabad így beszélni; én bizony azzal nem kérkedném, Hát te Olga?

Olga: (Ránt egyet a vállán.) Nem haladok sehogy sem, de azt hiszem, ma még a paplanvédő himzésébe is belefoghatok.

Ujváriné: Az lenne szép! Nemcsak belefogni, hanem be is kell azt ma végezni, még ha éjfélig is itt leszel. (Olga félre fordul.) Hiába huzódostok tőle, ha török, vagy szakad, mindennek készen kell lenni, holnap délre, mert délután már haza is kell vinni. És te Bella melyik betűt varrod már?

Bella: Már talán az utolsó S (es) betűnél vagyok s azt hiszem, ma még egy vánszóhajt is el tudok készíteni.

Minden más esetben beáll a kiábrándulás s meghidegül az érzés. Igaz ez főleg akkor, ha csupán vagyoni érdekből lesznek a házastársak egymásé; akkor nagyon természetesen, hogy boldogságról, ha csak véletlenségből nem, szó sem lehet. A szerelem biztos alapja tehát csak ugyan a lelki rokonságban, a kölcsönös megbecsülésben található.

Volt egy beképzett, de pessimista lelkű barátom, a ki egyszer elkeseredésében kijelentette, hogy a gondolkodó, bölcselkedő értelmes emberek nem való a szerelem, és hogy boldogan, elégedetten csak egyszerű, vagy képzett, de nyugodt, kevés gondolatu emberek szerethetnek. Művelt, tudatos lélek csak úgy létezhetik, ha fél, vagy remél. A mint megszűnt e kettő egyikét tenni, érezni s a mint valaki nem féltve, az az féltékenyen remélve, vagyis vágyódva szereti már egyáltalában nem szeret; érzése csökken. Olyan a szerelem, mint a tűz, melyet folyton szünet nélkül élesztetni kell, hogy égjen. Ha nem élesztjük, nem fújuk, lassanként kialszik, elhamvad, időnként egyet-egyet lángol, lobog ugyan de aztán végleg megszűnik.

De az igazi szerelem előtt eltörpül minden hiúság, gög, bosszu, dacz, méltatlankodás: eltörpül, enyhül, sőt elpusztul a kínzó féltékenység is. Csak azt tudjuk, hogy szeretünk.

Mi is a főoka a féltékenységnek? a bizalmatlanság.

Nem tudnék megbarátkozni azok nézetével, a kik azt gondolják, hogy a nőnek a férfit azért el kell itélnie, ha erőt vesz szerelemben s azt a nő, a kit szeret, elutasítja magától azért, mivel biztos jelét látja megbízhatatlanságának, noha téved is.

Én azt hiszem, ha ilyesmi előfordul, az egészen észszerű. Mert mit követel a nő és pedig a maga nemében legkifogástalabb nő attól a férfitől, a ki őt szereti? Követeli a teljes és tökéletes bizalmat. Ugy-e? A míg ez a tökéletes, ez a teljes bizalom két erős lény közt helyreállítva nincsen, addig a szerelmi viszony inoghat; bizonytalan, esendővé válhat; és pedig azért, mert nem tisztult meg és tele van mind a két lényre nézve, de főleg a nőre nézve, ismeretlen veszélyekkel.

Ebből láthatja minden igazán érző ember, mennyire fontos annak a bizalomnak kiküzdése; fontos a nőre s férfiakra nézve egyaránt: mert egyik főfeltevése az az igazi szeretetnek és boldogságnak.

Cselkó József.

Farsang után.

Nem tudom mindenkinek felütné-e, vagy csak nekem ragadta meg figyelmem, hogy a házasság-kötések az idejü honnan farsangon szokatlanul kevés számmal jöttek létre a társadalom középosztályánál.

Ujváriné: Mi lett téged is? Hát te is megszédültél? ... Te talán holnap is a vankóhéjjakkal akkard az időt lopni? Emma fiam (feléje fordulva) csak rajta siess te is szaporán, nem szeretném, ha kudarcot kellene miattatok vallanom!

Emma: (Nem szól semmit, de lefelé a munkára nézve, fejét jobbra rántja és száját kibigyeszti, jelöl, hogy ő bizony nem nagyon törődik nénije aggodalmával.)

Ujváriné: (Felre) Az ördögbe, hisz ez is felhuzta az orrát! Már látom jó lesz nekik egy kis hízelegni. (Édeskésen) Csak rajta édes gyermekeim, jó kedvvel munkáljatok és szaporán! Hogy jobban menjen a dolog, ma nálam maradtok vacsorán és ha siettek egy kisé, estére készítünk teát, sőt még puncsot is.

Lenke: (Szintelen egykedvűséggel még mindig daczosan lefelé nézve.) Kedvesebb lett volna az, ha elégedett volna a köri bálba bennünket. Adtak volna ott teát, puncsot is nekünk és még táncolhattunk volna hozzá, ugyis mindonnap kora reggeltől késő estig munka mellett vagyunk! ...

Ujváriné: Ugy! ? Hát e miatt dudzogtok? E miatt nyult meg ugy az orrocskátok! ? Ti most is tánczol, boldogságon jártatjátok az eszeteket, mikor olyan sok a sürgős tenni való. Ja fiam, első az üzlet, a munka, a niből élünk. Tavaly én is ott voltam s nem ellenkeztem most se, sőt elismertem magam is, de ...

(Folyt. köv.)

Levél.

Nagyságos Asszonyom.

Hosszúak, bódító illatú, apró betűkkel írt levelét megkaptam. A mint itt farsangi író asztalomon, most is meg-meg csap édes lehelete, mint egyszer megrészegítette lel-

Már évek, sőt mondhatók évtizedek óta, gyéres és gyéres a házassági kedv, de különösen szemtelenség az az idén.

Miért? Mert nemcsak a megélhetés elemei drágultak meg, de az igények is százszor akkora lettek.

Már az az ugynevezett középosztály leányait nem nevelik munkára. A leánykor elmúlik valahogy jogok és élvezetek közepette, s mire a leányból asszony lesz, azt látja férj és feleség, hogy nincsen a háznál senki, a ki dolgozónak s ki tudná osztani a jövedelmet. Azt a munkát, a mit hajdanában az asszony végezt, jól, rendesen s mert okosan, helyes beosztással végezte ő maga, ocsón is, ma rosszul rendetlenül és drágán végzi a cseléd. — Nem rossz akaratból teszi, de mi elfeljük magunknak jó cselédet nevelni s így igen helyesen és igazságosan mi valljuk kárát elmulasztásunknak.

A még nem is olyan nagyon régen mult időben tömérdek jó cseléd volt, de akkor nem is volt annyi „nagysága“, de sok ezer tekintetes és nemzeti asszony, a kinek a háza cseléd-egyetem számára mehetett. A ki nem tudta mi az a közgazdaság, de tudta, hogy halálos véték valamit kárba veszejteni, aki azt vélte volna magáról, hogy lopja az ura pénzét, ha olyat vesz rajta, a mit maga is megcsinálhat otthon.

A hatvanas évek dorekán még dicsőség volt magyar gazdasszonyoknak lenni, a háztartás minden csínját-binját érteni s büszkélkedni, ha azt elismerték. — A hetvenes években mind kevesebbet hallottunk a magyar gazdasszonyról. A nyolcvanas években keztek panaszok hallatszani, a gazdasszonyból kezdett „nagysága“ lenni, a kilencvenes évek a hölgy diadalmát jelentették s most az új század legelején akad egy valaki, a ki sok ezer férfi panaszát szöbe hozza s jól mondja: nem jó van az ugy, a hogy van. — Mrdsürűben halljuk a vádat, hogy a mai fiatal emberek már nem feleséget keresnek, hanem hozományt. Szerintem ez a vád nem igazságos. Minden időben voltak, vannak és lesznek férfiak, a kik iparkodtak minél előyőrebbben tudni becses eszlelkű, egyszerű gazdag leányra szert tenni, anélkü hogy cserébe ők is adhattak volna valamit. De mindenkor voltak, vannak és lesznek leányok is, a kik képesek egy néhány szíven átgázolni, csak hogy olyan emberhez mehessenek feleségül, a ki gazdag, legyen bár különben jellemtelen, alávaló, ostoba, csuf és kellemetlen. De ezek kivételék!

Ha ma egy fiatalember, a megélhetés nehéz viszonyai közt, arra néz, hogy jövedelmét felesége egybb kívánatos tulajdonságon némi pénzzel is meglegyen áldva, igen helyesen eszelkszik. Az igények oly nagyok, hogy nyugodt lelkiismerettel csak az nőülhetett meg hozomány nélkül, a kinek legalább álamitkári fizetése van. Ilyen boldog ember pedig vajmi kevés van.

Tehát tulajdonképen nem azon kellene csodálkozunk, hogy oly kevesen nőülnek, mint inkább azon, hogy még van annyi könnyelmű, a ki ily szűk anyagi körülmények közt mer családot alapítani. A baj a helytelen leánynevelésben rejlik. Nem mint ha nem tanulának eleget, szegények, az

kemet leomló hajfürtjének édes varázsa. Erre a tavaszi estére, mikor az én gyerek szívem oly hevesen dobogott és nem tudott ellenállni a maga csábos mosolyának s önfelédten öleltem magamhoz, hogy egy izzó csókban égjen meg a lelkünk, égjen meg a becsületünk.

A csókcsattanásra fölneszelt a kis kanári madár s zörrentve lebbentette meg a kalitka sodronyait.

Mi megijedve, szegyenkezve surrantunk széjjel. Pedig nem volt okunk szegyenkezni. A vér hatalma, az ifju, gyehenna-lánggal égő vér kergetett csak egymás karjaiba, ezen a sejtelmesen szerelmes estén.

Maga felkuperodott a nagy karos székbe, én meg egy kis számolyra oda ültem picziny lábaimhoz s elkezdtem simogatni parányi kis kacsoit.

Maga mesélni kezdett. Mesét mondott, mely félíg meddig igaz is volt, mint minden asszonyi szó.

Elmondta, hogy miként ment férjhez, mivel bobó, ábrándos lelhe mindig a jövőbe csalogatta, vágyott a házasság élet misztériuma után. Ismerni akarta a szerelmet, a nélkül, hogy szeretett volna. Csálódott.

Érezni kezdte, hogy férje nem szereti már ugy, mint azoknak a mámoros éjszakáknak tündér óráiban.

Elmúlt a lár, elmúlt a gyönyör.

Unott, egyhangú lett maga előtt minden. Leleke idegenkedett attól a férfitől, ki így betört szíve szentélyébe, ki nem maga tört magának utat, hanem a véletlen tette urrá fölötté, oh de ennek a véletlennek épen maga volt az oka, maga volt a tragikum. Így okoztam én meséjének végén.

iskolában. Abban nincs hiány, hacsak az nem, hogy nem azt tanulják, amire későbbi életükben szükségük van. Beszélheti valaki a világ összes civilizált nyelveit, anélkül hogy megtudná mondani, mennyi petróleumot fogyaszt egy lámpa, ha naponta öt óra hosszat ég s hogy mi annak a petróleumnak az ára.

Lehet drága liszt mellett is ocsón élni, ha kiszámítjuk, hogy családunk hetenként hány kilogram lisztet fogyaszt kenyér alakban, s ha e kísérletünkről könyvet vizsgálunk, csakhamar felfedezük, hogy a liszt 20%-al ocsóbb nekünk, mint annak, a ki kenyeret vesz a péktől.

A cseléd nem akar kenyeret sütni? Dehogyan akar. Kész örömmel teszi, ha látja, hogy a nagysága maga is ért hozzá s ugy tudja gazdasági a házi dolgokat, hogy ne a nagytakarítás, vagy nagymosás napjára essek a kenyérsütés is.

A mi leányaink nem ismerik a pénz értékét, nekik egy korona nem képvisel száz fillért, hanem vagy többet vagy kevesebbet. Ennek az okai a szülők, a kik nem szoktatják leányukat pénzkézeléshez. Elhalmozzák őket ajándékkal vagy megtagadnak mindent tőlük, ötletszerűen, de mindig minden megokolás nélkül. — A leány sohasem ismeri szülői anyagi viszonyait egyszerű kap három selyem-bluzt egyszerre, máskor meg nincsen pénz egy pár uj cipőre. Így megszokja még leány korában, hogy akkor költse el minden pénzét háztartására, amikor éppen akad egy-két forintja; a szükségéről megfellekedvén s a midőn asszonykorában folytatja, rosszul esik, ha az ura megpirongatja.

E bajokat csakis a helyes nevelés orvosolhatja. Tanítsuk meg a leányokat pénzzel bánni, tanítsuk meg őket dolgozni. A ki maga is tud dolgozni, előzőbb a munkás ember hibáival szemben s megtudja itélni; a cselédje miért tette ezt vagy azt, nem szidja meg olyan dolgokért, a mikért nem kellene megszidni s megkimélni a fölösleges munkától, a mikor sürgős és fontos munkája van. Ha áll az, hogy minden nemzetnek olyan a kormánya, mint a milyent megérdemel, még inkább áll az, hogy minden háznak olyan a cselédje, a milyent megérdemel.

Egy asszony.

Külömfélék.

— Márczius 15-ének évfordulója közeleg. Léva város közönsége s a mult évi 43-as bizottság Bódogh Lajos polgármester elnökle alatt népes értekezletet tartott, hogy e nap emléket régi szokáshoz képest Léva város közönsége méltó fénynyel és lelkesedéssel ünnepelje meg, hogy ünneplésünk legyen tanbizonyoságha hazaszeretetünknek s történelmünk kimagasló vezérferjai iránt való kegyeletünknek. Az ünneplés sorrendje hasonló leend a mult évihez, a mennyiben azonban az é: forduló vasárnapra esik, a délelőtti ünnepségek programja fog némi változást szenvedni. Megalakította az értekezlet a nagy bizottságot s egyuttal elhatározta, hogy az ünneplés költségét az előző évek szokásához képest gyűjtés uján kívánja fedezni. Egyéb-ként pedig az ünneplés részleteinek megállapításával és keresztülvitelével dr. Novotny Imre elnökle alatt Hlavács Jó-

A mint most is beállhatna ujra ez a tragikum, mert bizonyos, hogy engem se szeret. Tetszhettem magának, mint minden poetikus asszonynak tetszik egy bohém gyerek, ki nem törődik mással, csak a mamával, kinek szomorú a multja, s kinek czéltalanság a jövendője.

Mindent elmondtam. Igazat adott nekem s megfogadta, hogy ezentul csak akkor fog szeretni valakit, ha igazán, komolyan is szereti azt, s nem csak órákig fog tartani idegeinek rejtelmes vibrálása, szenvedélyes vágyódása. Valópöre nem sokára eldőlt. Azóta hallgatott. — Ámde én ugy tudom, hogy sokfelé megfordult az én kis bobó asszonyom. A merre ment, igába hajtotta időre-órára a büszke férfi szíveket; azután sietett tovább, nehogy az a keserű csálódás érje, hogy győzelme csak tisztavirág életü volt.

Egy éve már. Egy hosszú, keserves év telt el azóta, közben csak egyszer beszéltem akkor is idegeinek előtt. És most ujra fölkeres soróival. Fölkeres, hogy az én gyermek eszemől kérjen tanácsot.

Hát meghódította végre azt a halvérű Jánost, azt a derék fiut, ki senkit sem szeretett, mert buta volt még arra is, vagy inkább gyáva. Becsületes; jó fiu elismerem én is. De hogy a maga szívét örökre lekösse, az lehetetlen. Hiszen ezt sem szereti igazán. Ha nem is a szomjaz a boldogság után, hanem a női hiúsága kergette.

Meghódítani egy oly zárkózott lelkű férfit, ki pirulva fordul el minden női arcztól, kit hidegen hagy a meglibbentő selyemszoknyák kedves zizezése, ez valóban szép feladat volt.

zsef, dr. Kersék János, dr. Kittenberger János, Pglér István, Presztolánszki Béla, Stugel József, Szemerédy Lajos és Zahorák Sándor rendező bizottsági tagokat biztameg. A végleg elfogadott sorrendet jövő számunkban fogjuk közölni.

— Római zárándoknt. A helybeli kegyesrendi főgymnasium ifjuságának több tagja, a husvét szünidő alatt Rómába fog zárándokolni, hogy kifejezze az agg pápa előtt fiai hódolatát és tiszteletét. Vezetőjük H a d a d y Géza kegyesrendi tanár, főgymnasiumi hitazonok lesz, ki az örök városban már többször megfordult. Valószínűleg a tanári karból még többen is fognak a zárándokesspáthoz csatlakozni. Az indulás április hó 7-én lesz. Rómában teljes öt napot töltenek az ifjú zárándokok. Tekintve az aránylag olcsó utazási és ellátási költségeket (Budapestrol Rómaig és vissza 120 korona) igen melegen ajánljuk a szülők figyelmébe a tanulságos utat.

— Hegyközségi gyűlés. Ma egy hete „Kaka hegyközség“ igen látogatott közgyűlést tartott, a melyen a mult évi zárszámadás megvizsgálhatván helyben hagyott és a pénztárnokoknak a felmentvény megadatott, majd megállapított az ez évre szóló költségvetés. Ordódy Endre indítványa az alsó vyalogjárda kikövezése és rendezésére vonatkozólag Rác János és Csekey Vilmos hozzászólása után elfogadtattott. A hegyközség előjárósága és választmánya 3 év tartamra a következőleg alakult meg: Hegybíró Szabó Lajos, helyettes hegybíró Knapik Miklós, jegyző és pénztárnok Hlavács József, választmányi rendes tagokul megválasztottak: Tulaszó János, Vaczi János, Bakó Ferenc, László Lure, Gimessy József, Grapka József, Rác János, Kabina József, Presztolánszki Béla, Ordódy Endre, Sárhegyi János, Csekey Vilmos, póttagok lettek: Galambos István, Batta Péter, Varga József, Forgács Mihály.

— A lévai ev. ref. lelkészi állásra benyújtott pályázati kérévényeket az egyházmegye által kiküldött bizottság e hó 23-án vizsgálta felül. Pályázta Kadár Lajos, budapesti, svábhegyi huoktató, H a n k o Gyula csapdi lelkész, B i r t h a József erői s. lelkész, A k u c s Lajos bajkai és M u r á n y i János nagykanizsai lelkészek, kiket a bizottság mind jelölt. A választás megejtésére határnapul márczius hó 22. napja tüzetett ki.

— A leplezett bor. tolvaj. A lévai kegyesrendi haz főnöke tapasztalta, hogy egy időtől pincéjéből a bor a szokottnál gyorsabban fogy. Egyes általa tett jelezésekből mindinkább megerősítést nyert azon körülmény, hogy ott avatlatlan kezek működnek s gyanuja Matulányi Julianna házban alkalmazott takarítónőre esett. Ene gyanuját a rendőrséggel közölte, a honnan folyó hó 27-én déltan 5 órakor tolvaj leplezésére U h r i k János rendőr őrmester kiküldetett, ki a pinczebe zárva várta a bor advelőt. Esti 7 óra tájban az ajtó felnyitlatvan, azon keresztül egy nő lépett be, ki kis gyertyával kezében hozzá fogott a palack borok dezsmálásához. Midőn azonban a második üveget rejtette kötényébe, rejtekekből előálló a readőr s felajánlotta karját, a gyanúsított Matulányi Julianna takarítónőnek, hogy a pinczeből mar most együtt távozhassanak. A tettes letartóztat-

Elképezem, mennyire igazgathatta ez az állás hódítani vágyó erejét. És most neje is akar lenni. Ne tegye! Csalódni fognak mind a ketten. Maga is csálódni fog megint, ha a diadal mamora eloszlik és a szegény halvérű ember is csálódni fog, ha megismeri magában az örök nőt, kinek nem szabad rabja lenni, hanem rabságba kell ejteni. Belátja, ugy-e, hogy a mi Jánosunk erre nem képes, nem ő ejtette rabul, nem ő hódította meg magát, hanem megfordítva.

Hát akkor kit szeressek, hiszen engem seuki sem szeret?

Ugy e bár, ezt fogja kérdezni.

Bizonyára ezt fogja, mert ezt szokta mondani folyton,

Megmondom, hogy kit szeressen és a ki fogja viszont szeretni is.

Lássa, vanmagának egy kis fia is. Egy édesen gyűyögő apróság.

Próbálja meg csak őt szeretni, ha majd megérti, ő is fogja magát oly szerelemmel szeretni, mihez hasonló nincs az egész világ leha szerelmei között.

Hagyjon hát békét annak a szegény halvérű Jánosnak, szeresse csak a kis fiat.

Legyen már egyszer lélekben is anya, ne csak nő, s ha megérti majd ennek a gyönyörét, ugy bizonyára nagyon megfogja köszönni ezt a tanácsot egykor, a most kis kacsoit csókoltató jó

Barátjának.

ván a lévai kir. járásbíróhoz kiser-
tett át.

Zselizi hangverseny. Farsangunk-
nak vége — pedig de kár érte — ilyen s
ehhez hasonló schajjal bucsuztak egymástól
azok, a kik Zselizen a f. hó 23-án tartott
hangverseny szerény köpenye alá bujtattott
fényes és élvezetes táncmulatságon részt
vettek! Fényes és mulatság a magyar érzel-
meiről a szeretetreméltóságáról már széles
körben ismert Gróf Coudenhove Kunó és
neje Breunner Ernesztin grófnő, ugyazinté
a megjelent diszes hölgy társaságtól nyéré,
míg élvezetessé az érdekesen és izlésesen
összeállított műsor tette Hej fényesen mutatta
be Lakatos Sándor zenekarával a szebbnél
szebb zene darabjait, de meglehetősen elé-
gedve az elért sikerrel, mert bőven kijutott
neki a tapsokból. Különösen sikerült a tá-
rogató soló, melyen a régi, de örökké szép
bus magyar darabokat adta elő. Majd leg-
ujabb csárdásait játszotta el, melyet külön-
ösen a Grófnő kedveért tett, ki élvezettel
szereti hallgatni a csárdásokat s ebbeli érze-
sének szóval kifejezést adott. Ezt követé a
Huszár Károly Nagy Sárió ev. ref. tanító
karmester vezetésével közreműködő férfi-
dalárda hangversenye, szépen előadott ma-
gyar darabjaival. Majd Matus Laura kőhid-
gyarmati tanító nő remek zongora játéka,
végül Antal János által az ő humoros elő-
adásával elmondott „Oh azok a nők“ című
monológ. Ennyi változatos élvezet jótékony
hatása fölvilványozta a kedélyeket s ezek
behatása alatt vette kezdetét a tánc, mely
fokozódó kedvvel tartott kivilágos kivirrad-
tig. Jelen volt hölgyek névsora a következő:
Coudenhove Kunóné grófné, Fekets Sándor-
né (Nagy-Sárió), Fischer Colbrine Antalné,
Halbvirth Ferenczné, Heydrich Károlyné
(Tergenyé), Huszár Károlyné (Kis-Sárió),
Jaklits Károlyné (Visk), Jeszenszky Pálné,
özü. Karácsony Sándorné, Dr. Kenessey
Kálmánné, Kherndl Jánosné, Kmoskó Jó-
zsefné, Malomsoky Gyuláné (Tergenyé),
özü. Matus Ferenczné, Kemes Antalné,
Nyáry Ignáczné, ifj. Paál Dénesné, Pásztor
Elekne, Skveimecker Istvánné (Gr.-Mikola),
özü. Steyer Károlyné, Squor Gusztávné
(Nemes-Oroszi), Taubinger A. Jostonné (Nagy-
Tőre), Tepperiren Aurélné, Torma Jánosné
(Nagy-Sárió), Valovits Gyuláné (Nyir) stb.
Leányok: Jaklits Lujzika, Király Gizike,
Matus Laura, Nagy Gizi, Salamon Margit
és Nelli, Saxar Miczi, Szigmund Irma,
Squor Gizi, Vározy Oga, Varga Mariska.
Ezen sikerült és élvezetes est főrendezője,
lelke, Schöpfim Róbert gazdatiszt volt s
csak dícséret illeti meg őt fáradhatlan buz-
galma és áldozatkészségeért

A gondatlanság áldozata lett
ma egy hete Nagy-Sallóban egy 11 hónapos
csecsemő gyermek. Ugyanis Kovács István
nagyállói földműves és neje vasárnap
lévén templomban mentek s 11 hónapos
Eszter nevű kis leányukat egy négy éves
gyermekre bízták, mire visszajöttek, a kis
gyermeket a párnák közt arca fordulva
halva találták. A vizsgálat kiderítette, hogy
a gyermek a párnák között véletlenül ar-
czára fordult s visszafordulni képtelen lévén
megfuladt.

Gyászhir. Szedlacsék Tamás
lévai polgártársunk, mint részvétellel vettük
a gyászhirot, e hó 26-án, 44. éves korában
elhunyt. Az életerős, javakorabeli férfiú
még a mult heten is a legjobb egészségben
érezte magát, csak vasárnap panaszkodott
betegsége miatt, mely alig pár nap alatt
kioltotta életét. Benne Szedlacsék János,
Zseliz község köztisztviselője álló jegyző
fivérét gyászolja. A boldogult holttetését
pénteken délután helyezték örök nyugalomra
a rokonság, nagyszámu jóbarát és is merős
öszinte részvéte mellett. Elhunytáról rokons-
éga a következő gyászjelentést adta ki.:
Alulírottak, ugy a magunk, mint hozzánl.
tartozóink részéről fájdalmas szívvel tudat-
juk, hogy a felejthetlen jó testvér és sógor
Szedlacsék Tamás életének 44 évében folyó
év és hó 26-án rövid szenvedés után el-
hunyt. Temetése f. hó 27-én pénteken dél-
után 4 órakor a gyászházból. Az engesztelő
szent mise-áldozatok f. hó 28-án reggel 8
órakor a róm. kath. plebánia templomban
mutattatnak be. Léván, 1903. február 26-án.
Aldás és béke hamvaival özü. Makats Ist-
vánné szül. Szedlacsék Anna, özü. Benyó
Istvánné szül. Szedlacsék Mária, Szedlacsék
János testvérei. Riedl Zoltán és neje
Makats Mária, özü. Makats Józsefné, özü.
Frimberger Jánosné sógora és sógoróné,
Benyó Jolán, Szedlacsék Kornél Szedlacsék
Tivadar unokái.

A lévai polgár bál, melyet ked-
den tartottak meg, igen népes volt s ugy
anyagi, mint erkölcsi sikere tökéletes volt.
A nagy terem zsufolással megtelt s a vidék-
ről is igen sokan megjelentek. A mulatság
a legjobb kedvben egész kivirradtig tartott.
Az összes bevétel 358 kor., kiadás 236 K.
56 fill., tiszta jövedelem 121 K. 44 fillér,
mely a ref. toronyóra felhúzási költségének
fedezésére fordítatik. Felülfizettek: Özü.
Tolnai Dénesné, Csekey Vilmos, Ördögh
Lajos, Vörös János bori tanító 3—3 K.,
Lévai János, Lakatos Sándor, Bódogh Lajos,
Ducsek Mihály 2—2 K., Kardos Károly,
Lányi Árpád, Szemerédy Lajos, Dr. Kersék
János, Füzély Lajos, Kovácsik Samu, Kis
M. Pál, Szehtlik István, Jozsefcsek Károly,
Altmann Lajos Grapka József, Goldbruner
Sándor, N. N., Juhász Jenő, Budai Máté,

Szebestyén Ferencz, Császár István 1—1
K., Bojsza József, Borcsányi Győző, Szalai
Vilmos, Simovics József 40—40 fill., Vozár
József 10 fill. A szives felülfizetőknek ez
uton és halás köszönetét nyilvánítja a ren-
dezőség.

Uj képviselő. Az újbányai választó
kerület, mint dr. Kaldrovics Géza visz-
szalépcit, csütörtökön gróf Wickenburg
Márk keresk. államtitkárt közlekedéssel
egyhangulag képviselővé választotta. A
mandátum átadása lelkes ováció
között történt meg, mire az új
képviselő még az nap Budapestre utazott.

Eljegyzés. Schwarzs Árpád lé-
vai kereskedő f. hó 23-án eljegyezte
Kaufmann Bertát, Kaufmann Lajos
füzes-gyarmati kereskedő leányát.

Az újbányai ifjusági egyesület,
a melynek vasárnaponként rendezett szór-
akoztató és tanulóság előadásai a megal-
akulás óta állandóan nagy közönséget von-
znak az ottani állami iskola nagy termében
február hó 15-én rendezett szini előadásával
ujabb tanujelét adta elismerésre méltó mű-
ködésének. Szinre került Tóth Edének
„Falurosza“ című kitűnő népsziműve.
A nagyobbára tótajku szereplők összhang-
zatos és kitűnő játéka: nagyszámu közö-
ség több ízben zúgó tapsviharral jutalmazta.
Előadás után az ifjuság a reggeli órákig
maradt együtt kedélyes hangulatban. Az
előadás a fényes erkölcsi siker mellett —
szép anyagi hasznot is hozott az ifjusági
egyesületnek, a mennyiben 80 K. tiszta jö-
vedelemmel gyarapította az egyesület pénz-
tárát. Közkívánatra az előadás márczius
hó 15-én megismételtetik.

Pótlás. Mult számunkban közöltük
a gymnasiumi ifjak jótékony célú mulatsá-
gát. A referadából tévedésből kimaradt
azon körülmény jelzése, hogy a helybeli
nőegylet a díszítéseket készségesen át-
engedte az ifjuságnak. Anonymus nevében
utólagosan ugyan, de annál bensőbbben,
köszönetet monduak a nemesszívű hölgyek-
nek és a nőegylet titkárnak.

Halálozás. Tóth János, Verebély
község bírása f. hó 18-án meghalt élete 52.
évében. Temetésén a község apraja-nagya
részt vett, sőt számosan a szomszéd köz-
ségből is. Közbecsülésben álló férfiú volt,
ki hivatalát lelkiismeretességgel viselte.
Béke poraira!

Felvétel az egyházmegyébe.
Zentay József, kegyes tanítórendi ádozó
papat s főgymn. tanárt a hercegprímás az
esztergomi egyházmegye körélekbe fette fel.

Zongora hangolás. A kiknek zong-
ora hangolóra van szükségük, szivesked-
jenek Duschek Ernő tanár urnál ebbeli
őhajukat bejelenteni; kellő számu jelente-
zés esetén hazai zongoragyárból szakértő és
megbízható mestert fog e célra hozatni.

Mindenki tudja, hogy Mauthner-féle
impregnált takarmányrépamag a legnagyobb
termést adja, hogy konyhakerti magvaiból
a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy
virágmagvaiból fakad a legszebb virág.
Szóval a Mauthner-féle magvak a legjob-
bak, készletei a legnagyobbak és árai igen
olcsók.

Irodalom és művészet.

A beallott vadászati szünet alatt. A
vadászközönséget odatva legjobban mulat-
tatja Parhay Géza diszesen illusztrált ki-
tűnő vadászlapja a „Vadászat és Allatvilág“
melynek főmunkatarsa Bársony István,
Fónagy József és az ország legjobb vadász-
írói. Fegyvertani cikkeit Herényi Gothárd
Sándor, kynologiai részét Hanvay Zoltán,
Kerpely Géza stb. írják. Megrendelhető
Nyitrai és Tarsa könyvkereskedésében
Léván.

„Vállalkozók Lapja“ és annak német
kiadása a „Bauunternehmer und Lieferant“
című, Budapesten megjelenő szaklapok
1903. évi január elsejével a XXIV-ik év-
folyamra nyitnak előfizetést, melyre azzal
hívjuk fel a vállalkozók, mérnökök, építésszek,
építőmesterek, építőiparosok, rajzoló, szállítók
gyárosok, nagyiparosok, munkavezetők, szak-
mányosok és bérlők figyelmét, hogy e lapok-
ban jeles szakcikkekkel kívül közölve lévén
az országban felmerülő összes építkezésekre
szállítókra, bérletekre, és adás-vételekre
vonalközi árjegyzékek és árverések; a vasut-
építési, vízszabályozási, valamint minden
más téren előforduló vállalati hírek: a mér-
nöki és általában a technikai szakba vágó
mindennemű *tervpályázatok*, — mindazok,
kik a vállalkozás téren óhajtanak működni,
e lapokban hasznos utmutatót találnak,
valamint azok is, kik a jelzett szakokban
állást vagy foglalkozást keresnek. — Elő-
fizetési ár akár a magyar, akár a német
kiadára: egy évre 8 frt, fél évre 4 frt,
negyed évre 2 frt. —

Közönség köréből.

1.

Helyreigazítás.

A főgymn. mulatság felülfizetőinek név-
sorából kimaradt a kis Jozsefcsek László I.
oszt. tanuló, a ki 4 koronával járult a ki-
kövezés költségeihez.

Az igazgatóság.

II.
Nyilvános köszönet és nyugtázás.

Deutsch Mihály ur sörsernokában
Csernák Izidorné és Laufer Béláné hölgyek
valamint Laufer Béla és Martinecz József
urak által társas-estély rendeztetvén, mely-
nek jövedelméből nevezettek 7 K. 14 fill
jutattak árvaházunk céljaira.

Amidőn ez összeg kézhezvételét nyil-
vánosan is nyugtázunk fogadják a nemes-
szívű emberbarátok 38 kis árvánk nevében
kegyes adományukért halás köszönetünket
Léván, 1903. február 28-án.

Levatic Gusztávné Paragó Samuel
lévai nőegyl. alelnöke. lévai nőegyl. titkára.

III.
Nyilvános köszönet.

A helybeli „Kath. Kör“ febr. 1-én tar-
tott farsangi estélyéből kifolyólag a jóté-
kony célra utólagosan felülfizetni szivesek
voltak: Osztrider György 4 koronát és Dr.
Czobor Vilmos 1 koronát, a mit nyilvánosan
nyugtatta a választmány nevében meg is
köszöntünk.

Léva, 1903. febr. 23.
Sipos Antal Rác János
s. lelkes, v. b. elnök. igazgató.

IV.
Köszönet nyilvánítás.

Az elsőmagyar általános biztosító lévai
tek. főügynöksége, a lévai ö. t. o. egylet-
nek hidrofor beszerzésére, az 1903. évre adott
200 korona kegyes adományáért, az egylet
nevében halás köszönetét nyilvánítja s ezen
összeget a hidroforalaphoz takarékpénztárba
elhelyezte

Léva, 1903. febr. hó 25-én.
Kovácsik Samu
ö. t. o. egylet pénztárnoka.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1903. évi február hó 22-től 1903. márczius hó 1-ig.
Születés.

A szülőek neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Kovácsik Mihály Vrabel Mária	fiú	János
Chmelovics András Duchony J.	fiú	József
Bálint István Sztancsik Mária	fiú	István
Juhász Miklós Mészáros Ágnes	fiú	István
Dalmadi József Hamor Mária	fiú	István
Dohány István Akosy Eszter	leány	Örszébet
Schwarz Vilmos Rottmann H.	leány	Margit
Guba János Korpás Eszter	fiú	János
Weisz Pál Ilvovszky Izabella	fiú	Pál

Házasság.

Völegény és menyasszony neve	Vallása
if. Tamás József Hlieba Borbála	rom. kath.
Nagy József Hováth Anna Aranka	rom. kath.

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Id. Kozma József	58	tüdővész
özü. Bura Istvánné Neuban Mára	60	végelgyengülés
özü. Beran Ádámné Dóczy Julianna	70	tüdőlob
Landeszman Sándor	56	tüdőlob
özü. Szedlacsék Tamás	44	szivhűdés
özü. Benedek Bernátné Weisz Hani	78	végelgyengülés

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Bura m.-mászánként 14 kor. — fill.
14 kor. 40 fill. Kétszeres 12 kor. 60 fill.
13 kor. 20 fill. — Rozs 12 kor. 40 fill. 12 kor.
80 fill. — Arpa 12 kor. — fill. 12 kor. 60 fill.
Zab 12 kor. 60 fill. 13 kor. — fill. — Kukor-
icza 11 kor. — fill 11 kor. 40 fill. — Bab
16 kor. 80 fill. 17 kor. — fill. — Lencse 10 kor.
80 fill. 13 kor. — fill. — Köles 8 kor. 40 fill.
9 kor. 40 fill.

Vetőmagvak 50 kilónként Budapesten
Lóheremag 70—78 korona Luczernamag
55—62 korona, Muharmag 9 1/2 — 10 1/2 ko-
rona, baltaczim 12 1/2 — 14 1/2 korona, búkköny
7—7 1/2 korona.

„Henneberg-selyem“ — csak akkor valódi, ha
közvetlen tölem rendeltek
— fekete, fehér s szines, 60 krtó 14 ftt. 65 krtig
méterenkint. Mindenkinek póstabér és vémentesen
házhöz szállítva! Mintak póstabördültával küldetnek.
HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari
szállító) Zúrlöbben.

Nyiltér.
161/1903. tkvi szám.

Árverési hirdmény kivoeat.
A lévai kir. járásbírósg mint tkvi
hatóság közhírré teszi, hogy Schiller József
végrehajtónak Cseri János és neje
szül. Sztits Lidia végrehajtást szenvedő
ellen 320 kor. töke követelés és jár. iránti
végrehajtási ügyében az aranyos-maróthi
kir. törvényszék (a lévai kir járásbírósg)
területén levő Agó 78 sz. tkvi A I 1—2
sz. ingatlanra 1302 korona 23 sz. telek-
jegyzőkönyvi A I 1—10 sz. ingatlanra
2562 korona, 22 sz. tkvi A I 1 sz. ingat-
lan és 13 sz. ház 1/8 részére 521 korona a
114 sz. tkvi A I 1—14 sz. ingatlan B 23
tételű bejegyzése szerint 90 9720 részére,
az árverést 82 korban enzenel magállapított
kikiáltási árban elrendelte és hogy a tenőbb
megjelölt ingatlan az 1903. évi már-
czius hó 30. napján d. e. 12 órakor
Ág község házánál megtartandó nyil-
vános árverésen megállapított kikiáltási
áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 130 kor.
20 fillér — 256 kor. 20 fillér — 52 kor.
10 fillér — 8 kor. 20 fillért készpénzben, vagy
az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881. évi
november hó 1-én 3333. sz. alatt kibor-
csátott igazságügyminiszteri rendelet 8 §-
ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál történt előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1903. február hó 13. n.
A lévai kir. bíróság, mint telekkönyvi-
hatóság.

Pogány V.
kir. járásbíró.

KIADÓ LAKÁS!

Szép nagy lakás kiadó, f. évi
aug. 1-étől, László utca 5. szám.

Eladó

A Kálvária soron levő 6-ik számú
ház egészséges fekvéssel 6 szoba és
nagy terjedelmű pinczével.
Özü. Tuschnay Jánosné.

Segédi állás

Czirok István vas-, fűszer és vegyes-
kereskedésében Verebélyen f. é. márczius
hó 15-én betöltendő.
A szakmában kellő képzettséggel bíró
a magyar, német és tót nyelveket beszélő
szolid magaviseletű ajánlkozók ajánlatai
kéretnek.

Eladó ház.

Ladányi utca 6. számú ház sza-
bad kézből eladó.
Bővebb felvilágosítást ad a tulaj-
donos
Budai Máté.

Epilepsi.

Nehézkör, göröcsök vagy más ideg-
bántalmakban szenvedők kérjenek utasítást
tartalmazó füzetet. Ingyen és bérmentesen
küldi Schwanen Apotheke Frankfurt a. M.

Havanna rum

mely Adler és Gold cs. és kir.
udvari szállítók által Kassán
kerül forgalomba, az elismert legjobb
és legolcsóbb tearum. Kapható
minden fűszer és csemege üzletben.
E rum, utóbbi időben, silány áru-
val való gyakori utánzásnak van
kitéve, miért is a t. teakedvelő kö-
zönség törvényesen védett czimkére
figyelmeztetik.

K á v é.

	1 kg. frt. kr.
New-Cuba kávé	1.60
Jamaikai legfinomabb	2.20
Kuba legfinomabb	2.20
Ceylon legfinomabb	2.10
Ceylon finom	2.—
Portorico finom, és Cuba	1.60 2.—
Gyöngy legfinomabb	2.— 2.20
Mocca legfinomabb	2.20
Arany Jáva legfinomabb	2.20
Brazíliai legfinomabb	1.60
Brazíliai II. rendű	1.30
Cuba pörkölt	2.— 2.40
Hungária kávé	1.20
Örlöt kávé	1.—

Kapható:
Kern Testvéreknél, Léván.

